

besattede Femtedeel. Der er allerede i foregaaende Sessioner hørt Ytringer i den Retning; ja, det forekommer mig, at jeg bestemt kan erindre, at der endogaa er blevet hentydet til, at man i Stedet for den høiest besattede Femtedeel burde sætte „alle de Beboere i Sognet, der have over 1 Tønde Hartkorn“. Men skulle vi saaledes gaae ned i det, der skal være en Beskyttelse for de konservative Interesser, vil denne Beskyttelse aldeles falde bort. Jeg vil derfor ønske, at Sogneforstanderskaberne ikke drages ind i denne Sag, for at ikke den nævnte Agitation skal vækkes. Derimod vilde jeg finde det i høj Grad hensigtsmæssigt, om Valgmændene for den ene Halvdeel blev valgte ved direkte Valg af Alle dem, som ere valgberettigede til Folkethinget, men for den anden Halvdeel af den høiest besattede Femtedeel, ligeledes for Kjøbstadernes Vedkommende kunde vel den ene Valgmand vælges paa den førstnævnte, den anden paa den sidstnævnte Maade. Der er et andet Punkt, hvori det nærværende Lovforslag gjør Brud paa et hidtil fulgt Princip, som har været til betydelig Betryggelse for dem, der bidrage Mæst til Amtets Udgifter. Det er, at man nu foreslaaer at give en Godtgjørelse til Amtsraadets Medlemmer, foreløbigt vel kun en meget lille, og det kun for deres Rejsudgifter; men man vil vistnok med Tiden ikke være tilfreds med den alene; man vil fordrø, at der ogsaa skal gives Diæter, og saa falder en Betryggelse, som hidtil har været givet det konservative Parti, ganske bort. Hidtil var det jo saaledes, at for at være Amtsraadsmedlem maatte man bringe et betydeligt pekuniært Offer, og som Følge deraf modtog kun de Mænd Valg, der baade havde Villie og Evne til at bringe dette Offer; deri laa en stor Garanti for den Deel af Befolkningen, som maa bidrage Mæst til Amtets Udgifter. Derjom der nu skal gives en Godtgjørelse, og denne skal strække sig videre og videre, kan det endogaa blive en Fordeel at være Medlem af Amtsraadet. — Da jeg har reist mig i denne Sag, skal jeg endnu tillade mig en Bemærkning, som jeg imidlertid fremfører med nogen Frygt, fordi den støder an mod en forøvrigt særdeles begrundet Bemærkning, som blev gjort af den første ærede Taler (B. Chri-

stensen). Han gjorde nemlig opmærksom paa, at da dette Lovforslag saa ofte havde været forelagt, maatte man formode, at der ikke vilde hæve sig meget stærke Indvendinger dertil, hvilket naturligvis maatte gjælde den Deel deraf, med Hensyn til hvilken der ikke iaar er skeet nogen Forandring. Rigtigheden af denne Bemærkning anerkjender jeg, og det er derfor med nogen Frygt, at jeg gjør Indsigelse mod et vigtigt Punkt i Lovforslaget, som har udgjort en Bestanddeel af det ogsaa de foregaaende Gange. Tiden har imidlertid forandret sig, og hvad der dengang kunde være hensigtsmæssigt, synes mig idetmindste nu for Dieblilket at være betænkeligt. Der er 21 Amtsraad i Kongeriget; der foreslaaes for ethvert af disse, at der skal ansættes 2 lønede Embeds- eller Bestillingsmænd, nemlig en Amtsbogholder og en Amtsrevisor. Disse Embedsmænds Forretninger vilde blive af et ikke ringe Omfang; Amtsbogholderen i Maribo vil saaledes faae et Arbejde, som nu er fordeelt mellem tre Amtsforkalere, og Amtsrevisoren vil faae et ganske overordentligt Arbejde ved at skulle revidere ikke blot Amtsregnskaberne, men idetmindste fire Regnskaber til fra hver Sognekommune, og som alle have deres ikke ringe Antal Bilag. Det er en Selvfølge, at et saadant Arbejde vil kræve en ikke ubetydelig Godtgjørelse, og der maa da altjaa fastsættes for ethvert Amt to ikke ubetydelige aarlige Gager; disse 42 nye lønede Bestillingsmænd ville maaskee kræve 42,000 Rbd. Jeg kan ikke vide, hvor høje man tænker sig Gagerne, men i ethvert Tilfælde ville de første Gager efterhaanden blive forhøjede, som de Mænd, der oppebære dem, blive ældre. Men er nu det nærværende Dieblil, da der, paa Grund af Landets Stilling, vil blive gjort saa overordentligt store Fordringer til Alles Bidragsevne, er det nærværende Dieblil da passende til at indrette 42 nye Embeder, da Alt dog kan vedblive at gaae som hidtil? Hidtil har Amtsforkalteren været Amtsbogholder, og selv hans Titel synes jo at sige, at dette er ganske i sin Orden; thi, som Amtmanden bør være Bestyrer af Amtet, synes det mig, at Amtsforkalteren er den rette Bogholder for Amtskassen. Han har hidtil havt Bogsøringen med Hensyn til Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattigkassen, der vistnok ere de